

důvod odvolacího soudu neobstojí. Jde tu o žalobu zápůrčí podle § 523 obč. zák. zbudovanou v podstatě na tom, že si žalovaná osobuje právo spolubydliti se svou matkou v žalobcově domě, ačkoli jí toto právo nepřísluší. Již z toho jest zřejmo, že tu jest i aktivní oprávnění na straně žalobce, který žalobou hájí své vlastnictví k domu, i pasivní oprávnění na straně žalované, která podle údajů žalobce jeho vlastnické právo porušuje. Jest ovšem pravda, že žalobce mohl žalovati současně i matku žalované Bertu P-ovou pro neoprávněné rozšiřování služebnosti (§ 484 obč. zák.), avšak rozhodli se žalovati jen její dceru Marii, která si právo spolubydliti s matkou v domě žalobcově osobuje, nelze důvodně tvrditi, že žalovaná nebyla ke sporu pasivně oprávněna, an z ustanovení § 523 obč. zák. vyplývá opak. Ve věci samé jde o to, zda podle obsahu služebnosti bytu, příslušející Bertě P-ové v žalobcově domě, je oprávněna vzíti k sobě do bytu také žalovanou dceru Marii a poskytnouti jí takto právo, bytu spoluužívati. Tuto otázku nelze zodpověděti kladně. Podle nesporného děje přísluší v domě žalobcově Bertě P-ové právo bytu ve světnici na levo od hlavního vchodu na dobu svobodného stavu společně s Marií, Františkou a Vilemínou P-ovými, které však, uzavřevše manželské sňatky, toto právo bytu již nevykonávají, a pro nemanželské děti Berty P-ové, k nimž patří také žalovaná, práva bytu na tomto domě není. Již z tohoto nesporného děje jest zřejmo, že řečená světnice nebyla Bertě P-ové propůjčena k výhradnímu a neomezenému užívání ve smyslu § 509 obč. zák., nýbrž ke společnému užívání s jejími sourozenci a mimo to bylo její právo bytu omezeno na dobu jejího svobodného stavu, z čehož plyne dále, že jí bylo propůjčeno jen pro její osobu a že při tom nebylo počítáno ani s případnými dětmi manželskými. Nelze tedy z uvedeného nesporného děje se zřetelem na předpis § 506 obč. zák. dovoditi, že Berta P-ová byla oprávněna vzíti k sobě do bytu žalovanou jako nemanželskou dceru, která jest zletilá, výdělečně činná, tudíž schopná sama se vyživovati a není tedy na svou matku co do výživy a výchovy odkázána.

Čís. 9682.

Zásada neobmezenosti prokury platí jen ohledně jejího objemu, nikoliv co do způsobu jejího výkonu.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Podepsal-li prokurista směnku sám, ač měl zastupovati a znamenati kolektivně, jest jako falsus procurator sám směnečně zavázán, a to nejen podpůrně, nýbrž podle svého směnečného prohlášení.

(Rozh. ze dne 22. února 1930, Rv I 213/30.)

Marie F-ová, prokuristka firmy P. a R., podepsala sama směnky na úhradu kupních cen za zboží dodané firmě P. a R., ač měla podepsati kolektivně s Janem P-em. Směnečné platební příkazy proti Marii F-ové

procesní soud první stolice zrušil, odvolací soud ponechal směnečné platební příkazy v platnosti. Důvody: § 103 směn. zák. prohlašuje, že kdo podepíše směnečné prohlášení jako zmocněnec jiného, nemá k tomu plné moci, jest sám směnečně zavázán. V souzeném případě jde nesporně o nedostatek obchodněprávní plné moci. Zákonná ustanovení o znamenání kupcovy firmy zůstala předpisy směn. zák. [§ 102 (3)] nedotčena. V souzeném případě zavázala se žalovaná, nezachovavši se podle plné moci, sama, osobně, ex delicto a majitel směnky nebyl povinen zkoumati, zda znamenání firmy P. a R. na žalobních směnkách jest správné, pokud se týče zda a pokud žalovaná v tom směru překročila meze plné moci. Jest nesprávný názor žalované, že bylo povinností žalující strany, by se při vystavení směnek pro firmu P. a R. postarala o řádné jich přijmutí.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolatelka napadá rozsudek odvolacího soudu pro nesprávné právní posouzení věci (čís. 4 § 503 c. ř. s.), leč neprávem, neboť odvolací soud posoudil věc po právní stránce v podstatě správně. Jest vycházeťi ze skutkového zjištění odvolacího soudu, že se znamenání firmy P. a R. má díti podle obchodního rejstříku tím způsobem, že firmu podepíše žalovaná jako prokuristka kolektivně s Janem P-em. Podle čl. 43 obch. zák. platí zásada neobmezenosti prokury jen po stránce jejího objemu, nikoliv však co do způsobu jejího výkonu. V tomto směru může býti prokurista obmezen nejen spoluprokuristou, nýbrž i osobou jinou. Podepsala-li tudíž dovolatelka směnku sama, ač šlo o kolektivní zastoupení, jest falsus procurator a právem proto dospěl odvolací soud k úsudku, že jest podle § 103 sm. zák. sama směnečně zavázána. Podle tohoto zákonného ustanovení jest nepravý zástupce směnečně zavázán, tedy nikoliv jen obecnoprávně k náhradě škody podle § 1009 obč. zák. a nepřichází v úvahu, zda nastala škoda čili nic. Nepravý zástupce jest však zavázán samostatně, nikoliv jen podpůrně. Jest zavázán podle směnečného prohlášení, dovolatelka jako akceptantka směnky (srovnej Rouček, Směnečné právo bod 106). Ustanovením § 103 směn. zákona bylo pozměněno ustanovení § 95 směn. řádu i co do rozsahu ručení a netřeba se zabývatí vývody dovolatelky, vycházejícími z tohoto ustanovení, v úvahu tu nepřicházejícího.

Čís. 9683.

Osvojení (zákon ze dne 28. března 1928, čís. 56 sb. z. a n.).

Osvojením nemanželského dítěte nepomíjí o sobě platnost dřívějšího soudního rozhodnutí, jímž bylo nemanželskému otci uloženo platití dítěti výživné.

(Rozh. ze dne 22. února 1930, R II 44/30.)